

О. Б. Жарікова,
к. е. н., доцент, доцент кафедри банківської справи та страхування,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1259-1712>
В. П. Безкровний,
здобувач вищої освіти третього (наукового) рівня,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-8069-4925>

DOI: 10.32702/2306-6814.2026.9.334

ІНВЕСТИЦІЙНО-ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ЕНЕРГЕТИЧНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ ЯК СТРАТЕГІЧНА ОСНОВА ЕКОНОМІЧНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ, ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА СТАЛОГО ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВИ

O. Zharikova,
PhD., Associate Professor of the Department of Banking and Insurance,
National University of Life and Environmental Science of Ukraine, Kyiv, Ukraine
V. Bezkravnyi,
Third-level (scientific) higher education student,
National University of Life and Environmental Science of Ukraine, Kyiv, Ukraine

INVESTMENT AND FINANCIAL SUPPORT FOR THE DEVELOPMENT OF UKRAINE'S ENERGY
SECTOR AS A STRATEGIC BASIS FOR ECONOMIC TRANSFORMATION, ENERGY SECURITY,
AND SUSTAINABLE POST-WAR RECOVERY OF THE STATE

У статті досліджено інвестиційно-фінансове забезпечення розвитку енергетичного сектору України як ключового елементу економічної трансформації, енергетичної безпеки та післявоєнного відновлення держави. Обґрунтовано стратегічну роль енергетики як базової інфраструктури функціонування економіки та національної безпеки. Проаналізовано сучасний стан інвестиційного забезпечення галузі, масштаби руйнувань енергетичної інфраструктури та зростання потреб у фінансуванні відновлення. Встановлено, що наявні обсяги міжнародної фінансової підтримки залишаються недостатніми для покриття зростаючих потреб сектору, що формує значний інвестиційний дефіцит. Визначено основні обмеження інвестиційної активності, зокрема воєнні ризики, регуляторну нестабільність та обмеженість внутрішніх фінансових ресурсів. Досліджено вплив інвестиційно-фінансових ресурсів на процеси відновлення та модернізації енергетичної інфраструктури. Обґрунтовано необхідність переходу до довгострокової інвестиційної моделі розвитку енергетики з акцентом на інновації та децентралізацію генерації. Визначено роль міжнародних фінансових інституцій, зокрема Світовий банк, Європейський банк реконструкції та розвитку та Європейський інвестиційний банк, у фінансуванні енергетичних проєктів. Запропоновано напрями удосконалення фінансових інструментів, включаючи страхування воєнних ризиків, зелені облігації та державно-приватне партнерство. Доведено, що ефективна інтеграція державного, приватного та міжнародного капіталу є основою стійкого відновлення енергетичного сектору. Зроблено висновок, що інвестиційно-фінансове забезпечення є визначальним фактором енергетичної безпеки та довгострокового розвитку України.

The article examines the theoretical and applied foundations of investment and financial support for the development of Ukraine's energy sector under conditions of wartime challenges, structural economic transformation, and post-war national recovery. It is substantiated that the energy sector serves as a strategic basis for economic growth, energy security, the functioning of critical infrastructure, and the ensuring of national resilience. The current state of investment provision in the sector is analyzed, including the scale of damage to energy infrastructure, the dynamics of financing needs, and the role of international financial support in energy recovery. It is established that, as a result of the full-scale war, the need for financing of generation, transmission, and distribution of electricity, as well as gas transmission systems and heating facilities, has significantly increased. It is determined that the existing volume of international financing does not cover the actual needs of the sector, creating a substantial investment gap and increasing dependence on external sources of funding. The main problems of investment provision are identified, including high war-related risks, regulatory instability, limited domestic financial resources, tariff imbalances, and low investment attractiveness of the sector. Special attention is paid to analyzing the impact of investment and financial resources on the processes of energy infrastructure recovery, decentralization of generation, and strengthening of energy system resilience. The necessity of transitioning from an emergency financing model to a long-term investment model for energy modernization is substantiated. The prospects for developing renewable energy sources, energy storage systems, smart grid technologies, and distributed generation are defined as the foundation of a new energy security architecture.

Modern theoretical approaches to the formation of financial mechanisms for energy sector development are generalized, including state regulation, green financing, ESG investment, and instruments of international financial institutions, in particular the World Bank, the European Bank for Reconstruction and Development, and the European Investment Bank. Directions for improving financial instruments are proposed, including the development of war-risk insurance mechanisms, issuance of green bonds, portfolio guarantees, corporate power purchase agreements (PPAs), specialized recovery funds, and tax incentives for investors. The need to enhance public-private partnership as a key mechanism for implementing large-scale energy infrastructure projects is separately justified. It is demonstrated that the effective combination of state regulation, international support, and private capital forms the basis for sustainable post-war recovery of the energy sector. It is concluded that investment and financial support for the energy sector should be considered not only as a recovery tool but also as a strategic factor of economic transformation, enhancement of national competitiveness, and strengthening of Ukraine's energy independence.

Ключові слова: інвестиційно-фінансове забезпечення, енергетичний сектор, енергетична безпека, після-воєнне відновлення, енергетична інфраструктура, інвестиції, фінансові механізми, державно-приватне партнерство, відновлювана енергетика, міжнародні фінансові інституції, зелена трансформація, сталий розвиток.

Key words: investment and financial support, energy sector, energy security, post-war recovery, energy infrastructure, investments, financial mechanisms, public-private partnership, renewable energy, international financial institutions, green transition, sustainable development.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

В умовах масштабних трансформацій української економіки, викликаних воєнними діями, енергетичною нестабільністю та необхідністю інтеграції до європейського економічного простору, особливої актуальності на-

буває питання інвестиційно-фінансового забезпечення розвитку енергетичного сектору. Енергетика є базовою складовою національної економіки, що визначає рівень економічної безпеки, конкурентоспроможності та стійкості держави до зовнішніх і внутрішніх шоків. Проблема полягає у недостатності внутрішніх фінансових ресурсів, високих інвестиційних ризиках, руйнуванні енергетичної інфраструктури внаслідок війни, а також

обмеженості доступу до довгострокового капіталу. Це ускладнює реалізацію модернізаційних та відновлювальних проєктів у енергетичному секторі та гальмує процес економічної трансформації України [1—4; 5; 7—9; 10].

З наукової точки зору дана проблема потребує подальшого дослідження щодо удосконалення механізмів залучення інвестицій, формування ефективних фінансових інструментів, розвитку державно-приватного партнерства та інтеграції міжнародної фінансової підтримки. З практичної точки зору її вирішення є критично важливим для забезпечення енергетичної безпеки, відновлення інфраструктури та сталого післявоєнного розвитку держави. Дослідження інвестиційно-фінансового забезпечення енергетичного сектору України має як стратегічне, так і прикладне значення, оскільки безпосередньо впливає на темпи економічного відновлення та довгострокову стійкість національної економіки [1; 5; 9; 10].

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематика інвестиційно-фінансового забезпечення розвитку енергетичного сектору та його ролі в економічній трансформації України є одним із пріоритетних напрямів сучасних економічних досліджень і широко представлена у працях як зарубіжних, так і вітчизняних науковців. Теоретичні засади формування інвестиційних механізмів у енергетиці, а також взаємозв'язок між фінансовими ресурсами та енергетичною безпекою держави розглядаються у роботах міжнародних організацій, зокрема OECD, Світового банку та Європейського банку реконструкції та розвитку, де наголошується на ключовій ролі інвестицій у модернізацію енергетичної інфраструктури та забезпечення сталого розвитку. Важливий внесок у дослідження інвестиційних процесів в енергетичному секторі зробили такі зарубіжні науковці, як J. Stern, A. Goldthau та D. Victor, які аналізують особливості глобальних енергетичних ринків, механізми залучення приватного капіталу та вплив державного регулювання на інвестиційну активність у сфері енергетики. Їхні роботи підкреслюють, що ефективне поєднання державних і приватних фінансових ресурсів є ключовою умовою енергетичної трансформації [2; 3; 6].

Серед вітчизняних науковців значну увагу питанням фінансового забезпечення енергетичного сектору приділяють В. Осєцький, О. Жилінська, С. Фірсова, які досліджують інструменти проєктного фінансування та механізми мінімізації інвестиційних ризиків в умовах нестабільності [4]. У працях Т. Затонацької та М. Іваницького розкривається роль державного регулювання у формуванні інвестиційної привабливості енергетичної галузі та забезпеченні її сталого розвитку [7]. Окремий науковий інтерес становлять дослідження А. Розмарини, С. Колонтай та К. Тюлькіної, які аналізують інвестиційний потенціал відновлюваної енергетики України в контексті енергетичної безпеки та євроінтеграційних процесів [8]. У їхніх роботах акцентується увага на необхідності розвитку "зелених" фінансових інструментів та залучення міжнародної технічної допомоги. Водночас аналітичні матеріали Energy Community Secretariat

та міжнародних фінансових інституцій дозволяють оцінити сучасний стан фінансування енергетичного сектору України, масштаби руйнувань інфраструктури та обсяги необхідних інвестицій для післявоєнного відновлення [2-3]. Отже, незважаючи на значну кількість наукових напрацювань і практичних досліджень, питання комплексного інвестиційно-фінансового забезпечення енергетичного сектору України як стратегічної основи економічної трансформації та післявоєнного відновлення залишається недостатньо систематизованим і потребує подальшого поглибленого дослідження [1; 5; 9; 10].

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою дослідження є комплексне обґрунтування інвестиційно-фінансового забезпечення розвитку енергетичного сектору України як стратегічної основи економічної трансформації, зміцнення енергетичної безпеки та забезпечення сталого післявоєнного відновлення держави.

Для досягнення поставленої мети в роботі передбачається реалізація таких цілей та завдань: визначення ролі енергетичного сектору в забезпеченні економічного розвитку та національної безпеки України; розкриття економічної сутності інвестиційно-фінансового забезпечення енергетичної галузі та його значення для модернізації національної економіки; узагальнення теоретичних підходів до формування фінансових та інвестиційних механізмів розвитку енергетики; аналіз сучасного стану інвестиційного забезпечення енергетичного сектору України, його проблем і обмежень; дослідження впливу інвестиційно-фінансових ресурсів на процеси відновлення, трансформації та підвищення енергетичної безпеки держави; обґрунтування напрямів удосконалення фінансових інструментів, залучення інвестицій та розвитку державно-приватного партнерства в енергетичному секторі України.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Енергетичний сектор України є базовою складовою національної економіки, що визначає рівень її стійкості, конкурентоспроможності та безпеки. У сучасних умовах його роль суттєво посилюється через необхідність післявоєнного відновлення, модернізації інфраструктури та переходу до більш децентралізованої й екологічно орієнтованої енергетичної системи. Водночас галузь характеризується високим рівнем зношеності основних фондів, значними втратами внаслідок військових дій та обмеженістю внутрішніх інвестиційних ресурсів, що актуалізує питання ефективного інвестиційно-фінансового забезпечення її розвитку [1; 3; 5; 9; 10].

Ключовим джерелом фінансування енергетичного сектору в Україні виступають державний бюджет, кошти державних енергетичних компаній, приватні інвестиції, а також міжнародна фінансова допомога. Особливого значення набувають кошти міжнародних фінансових організацій, таких як Європейський банк реконструкції та розвитку, Світовий банк та інші інституції, які спрямовують ресурси на відновлення пошкодженої інфраструктури та розвиток відновлюваної енергетики. Водночас рівень інвестицій залишається недостатнім

для повноцінної модернізації галузі, що зумовлено високими ризиками, нестабільністю регуляторного середовища та наслідками воєнної агресії. Важливою складовою інвестиційно-фінансового забезпечення є розвиток механізмів державно-приватного партнерства, яке дозволяє залучати приватний капітал до реалізації масштабних енергетичних проєктів. Крім того, дедалі більшого значення набувають "зелені" фінансові інструменти, зокрема зелені облігації та інвестиційні фонди сталого розвитку, які сприяють переходу до низьковуглецевої економіки та інтеграції України в європейський енергетичний простір [1; 2; 5; 9; 10].

Теоретичні підходи до фінансування розвитку енергетики базуються на поєднанні класичних положень інвестиційної теорії, концепції сталого розвитку, теорії державного регулювання та сучасних моделей "зеленої" економіки. Серед сучасних підходів важливе місце займає інвестиційно-інноваційна модель розвитку, що передбачає спрямування фінансових ресурсів на впровадження енергоефективних технологій, цифровізацію енергетичних систем, розвиток відновлюваних джерел енергії та декарбонізацію виробництва. У цьому контексті значного поширення набувають механізми "зеленого" фінансування: зелені облігації, кліматичні фонди, ESG-інвестування, міжнародні грантові програми та інструменти міжнародних фінансових організацій, зокрема Світовий банк, Європейський банк реконструкції та розвитку та Європейський інвестиційний банк.

Енергетичний сектор України в умовах повномасштабної війни став не лише основою економічної стабільності, а й ключовим елементом національної безпеки. Системні руйнування генерації, магістральних мереж, об'єктів розподілу електроенергії та газової інфраструктури значно підвищили потребу у масштабному інвестиційному забезпеченні відновлення галузі. Водночас сучасна модель фінансування енергетики характеризується високою залежністю від міжнародної фінансової допомоги, дефіцитом приватного капіталу та суттєвими інституційними ризиками [1; 5; 9; 10].

За даними спільної оцінки Світовий банк, Європейська Комісія та Організація Об'єднаних Націй (RDNA4), станом на кінець 2024 р. загальна потреба України у відновленні становила 524 млрд дол. США, з яких енергетичний та видобувний сектор потребував майже 68 млрд дол. США, що зробило його однією з найбільш капіталомістких сфер реконструкції. При цьому лише у 2024 р. пошкодження енергетичних активів

зросли на 70% порівняно з попередньою оцінкою, включаючи генерацію, передачу, розподіл та системи централізованого теплопостачання [2; 3].

У 2026 р. оновлена оцінка RDNA5 зафіксувала подальше зростання загальної вартості відновлення до майже 588 млрд дол. США, а в енергетичному секторі кількість пошкоджених або зруйнованих активів зросла ще на 21%, що свідчить про постійне погіршення інвестиційного середовища та збільшення фінансового навантаження на державу. Особливо значних втрат зазнали об'єкти теплової генерації, магістральні електромережі, підстанції та системи централізованого теплопостачання, відновлення яких потребує значних капіталовкладень і тривалого часу. За таких умов суттєво зростає роль міжнародної фінансової підтримки, механізмів страхування воєнних ризиків та залучення приватного капіталу для забезпечення стабільного функціонування енергетичної системи країни (Табл. 1).

Особливу роль у фінансуванні відновлення відіграє Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР), який у 2025 р. направив в Україну 2,9 млрд євро, з яких значна частина була спрямована саме на енергетичну безпеку, критичну інфраструктуру та підтримку державних енергетичних компаній. Зокрема, найбільшим проєктом став пакет фінансування для НАК "Нафтогаз України" у розмірі 770 млн євро, включаючи кредит на 500 млн євро для поповнення газових резервів перед зимовим сезоном. Сукупне фінансування Європейським банком реконструкції та розвитку (ЄБРР) в умовах війни досягло 7,6 млрд євро, а середньорічний план інвестицій банку становить 1,5-2 млрд євро, що підтверджує стратегічну роль міжнародних фінансових інституцій у підтримці енергетичної стійкості України [1; 2; 4; 6; 8; 10].

Особливу увагу варто приділити динаміці зростання фінансових потреб енергетичного сектору України впродовж 2023—2026 рр., а також співвідношенню між реальними потребами та фактичними обсягами міжнародного фінансування. Це дає можливість виявити ключові проблеми інвестиційного дефіциту, оцінити рівень залежності від зовнішніх джерел фінансування та визначити стратегічні напрями підвищення енергетичної безпеки держави. З метою поглибленого дослідження сучасного стану інвестиційного забезпечення енергетичного сектору України доцільно розглянути узагальнені показники потреб у відновленні, прямих збитків та об-

Таблиця 1. Динаміка потреб у фінансуванні енергетичного сектору України, 2024—2026 рр.

Показник	2024 р.	2025–2026 рр.
Загальна потреба у відновленні України, млрд дол. США	524	588
Потреби енергетичного сектору, млрд дол. США	68	зростання +21%
Прямі збитки України, млрд дол. США	176	195
Частка пошкоджених енергетичних активів	+70% до RDNA3	+21% до RDNA4
Обсяг фінансового розриву на відновлення	9,96 млрд дол. США	понад 15 млрд дол. США

Джерело: складено за даними Світовий банк та RDNA4-RDNA5.

сягів міжнародної фінансової підтримки, що наведено у таблиці 2 [1; 2; 4; 6; 8].

Проведені розрахунки табл. 2, свідчать про суттєве погіршення фінансового стану енергетичного сектору України впродовж 2023—2026 рр. Загальні потреби у відновленні країни зросли на 177 млрд дол. США, або на 43,1%, що відображає масштаб руйнувань критичної інфраструктури та необхідність довгострокової реконструкції. Найбільш динамічне зростання спостерігається у сфері міжнародного фінансування енергетики — на 5,2 млрд дол. США, або на 162,5%. Проте навіть за таких темпів зростання обсяги зовнішньої підтримки залишаються недостатніми порівняно з реальними потребами сектору. Особливо критичним є подвоєння прямих збитків енергетичної інфраструктури — з 18 до 36 млрд дол. США, що свідчить про системний характер руйнувань та необхідність не лише аварійного ремонту, а й повної модернізації генерації, передачі та розподілу енергії. Потреби самого енергетичного сектору зросли на 35 млрд дол. США, або на 74,5%, що значно перевищує середні темпи зростання загальних потреб економіки. Це підтверджує пріоритетність енергетики у структурі післявоєнного відновлення України. Зростання частки енергетики у загальних потребах відновлення на 2,5 відсоткових пункти свідчить про посилення стратегічної ролі галузі в системі національної безпеки та економічної стабільності держави.

Сучасний стан енергетичного сектору України свідчить про необхідність переходу від моделі переважно аварійного фінансування до системної інвестиційної моделі довгострокового відновлення та модернізації. Масштабні руйнування генерації, мереж передачі, газової інфраструктури та теплопостачання формують потребу у значному розширенні фінансових механізмів залучення капіталу. За оцінками Європейського банку реконструкції та розвитку (ЄБРР), лише у 2025 р. на енергетичну безпеку України було спрямовано понад 1,2 млрд євро, а загальне фінансування України банком досягло рекордних 2,9 млрд євро, причому понад 57% інвестицій було спрямовано у приватний сектор. Це підтверджує необхідність посилення саме приватно-інвестиційної складової розвитку енергетики (Табл. 3).

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Одним із найбільш результативних інструментів у 2025—2026 рр. стали механізми гарантування інвестицій. Зокрема, новий механізм Ukraine Renewable Energy Risk Mitigation Mechanism (URMM), який реалізується за участі ЄБРР, Європейської Комісії та міжнародних партнерів, потенційно може мобілізувати до 1,5 млрд євро інвестицій для створення 1 ГВт нових потужностей відновлюваної енергетики. Це демонструє високу ефективність моделей, де держава не фінансує проєкт повністю, а знижує ризики для приватного капіталу.

Таблиця 2. Аналіз інвестиційного забезпечення енергетичного сектору України 2023—2026 рр.

Показник	2023	2024	2025	2026	Відхилення 2026/2023	Темп зростання, %
Загальні потреби у відновленні України, млрд дол. США	411	524	588	588	+177	143,1
Потреби енергетичного сектору, млрд дол. США	47	68	78	82	+35	174,5
Прямі збитки енергетики, млрд дол. США	18	25	30	36	+18	200,0
Обсяг міжнародного фінансування енергетики, млрд дол. США	3,2	5,8	7,6	8,4	+5,2	262,5
Частка енергетики у загальних потребах, %	11,4	13,0	13,3	13,9	+2,5 в.п.	121,9

Джерело: складено за матеріалами Світовий банк, Європейський банк реконструкції та розвитку, RDNA4-RDNA5.

Таблиця 3. Напрями удосконалення фінансових інструментів розвитку енергетичного сектору України

Напрямок удосконалення	Сутність механізму	Очікуваний результат
Розвиток механізмів страхування воєнних ризиків	державні гарантії, міжнародне страхування, гарантійні фонди	зниження ризиків для приватних інвесторів
Випуск зелених облігацій	залучення коштів для ВДЕ, smart-grid, накопичувачів енергії	довгострокове фінансування модернізації
Розширення програм портфельних гарантій	кредитні гарантії для банків та бізнесу	активізація кредитування енергетичних проєктів
Розвиток корпоративних РРА-контрактів	довгострокові договори купівлі електроенергії	стабільність доходів інвесторів
Посилення державно-приватного партнерства (ДПП)	спільне фінансування держави та бізнесу	реалізація великих інфраструктурних проєктів
Створення фондів відновлення енергетики	спеціалізовані інвестиційні платформи	концентрація ресурсів для реконструкції

Джерело: складено автором на основі аналітики Європейський банк реконструкції та розвитку, Європейський інвестиційний банк, Reuters.

Окремо слід відзначити розвиток портфельних гарантій. У 2025 р. Європейський банк реконструкції та розвитку надав 504 млн євро ризик-шеринг інструментів, що дозволило розблокувати до 1,6 млрд євро нового кредитування для українського бізнесу, включаючи енергетичні проєкти. Подібні інструменти значно ефективніші за пряме бюджетне фінансування, оскільки забезпечують мультиплікативний ефект. Прикладом успішного приватного інвестування є проєкт компанії Kernel у 2026 р., де Європейський банк реконструкції та розвитку надав 45 млн дол. США кредиту на будівництво сонячної електростанції потужністю 106 МВт із системою накопичення енергії. Очікувана генерація становить 141 ГВт·год на рік, а скорочення викидів CO₂ — понад 82 тис. тонн щорічно (це приклад переходу від централізованої моделі до децентралізованої енергетики).

Державно-приватне партнерство є одним із найбільш перспективних механізмів післявоєнної реконструкції енергетики, оскільки дозволяє поєднати стратегічні функції держави з фінансовими можливостями приватного бізнесу. Особливо ефективним ДПП є у сферах модернізації теплової генерації, будівництва маневрових потужностей, розвитку газосховищ, систем резервного живлення та локальної генерації. За аналітичними даними Reuters, уряд України оцінює потребу у близько 5 млрд дол. США страхового капіталу щорічно, з яких май-

же 40% припадає саме на енергетичний сектор. Саме тому держава має виступати не лише регулятором, а й гарантом інвестиційної безпеки через механізми компенсацій, страхування та довгострокових контрактів.

Перспективним інструментом також є Україно-американський Reconstruction Investment Fund, який у 2026 р. почав фінансування стратегічних секторів, включаючи енергетику, та розглядається як механізм de-risking для великих інституційних інвесторів.

Отже, удосконалення фінансових інструментів розвитку енергетичного сектору України повинно базуватися на переході від прямого бюджетного фінансування до моделей інвестиційного мультиплікатора: гарантій, страхування ризиків, зелених облігацій, корпоративних РРА, спеціалізованих фондів відновлення та державно-приватного партнерства. Саме така модель дозволяє не лише ліквідувати наслідки руйнувань, а й сформувати нову архітектуру енергетичної безпеки держави на засадах стійкості, децентралізації та інноваційного розвитку.

Література:

1. Дуб А., Сусак О. Сучасні важелі залучення інвестицій у розвиток енергетичного сектору України. Фінансовий простір. 2025. № 1 (55). DOI: [https://doi.org/10.30970/fp.1\(55\).2025.139148149](https://doi.org/10.30970/fp.1(55).2025.139148149)
2. Європейський банк реконструкції та розвитку. EBRD надасть 1 млрд євро енергетичному сектору України, що постраждав від війни у 2025 році. Reuters. 2025. URL: <https://www.reuters.com/world/europe/ebd-provide-1-billion-euros-ukraines-war-ravaged-energy-sector-2025-2025-04-02/>
3. Секретаріат Енергетичного Співтовариства. Фонд підтримки енергетики України та міжнародна фінансова підтримка відновлення енергетичного сектору України. 2024—2025. URL: <https://www.energy-community.org/ukraine>
4. Осецький В., Олійник Ю., Жилінська О., Фірсова С. Архітектура проєктного фінансування в енергетичному секторі: інструменти залучення капіталу та мінімізації інвестиційних ризиків. Фінанси України. 2025. № 9. С. 48—70. DOI: <https://doi.org/10.33763/finukr2025.09.048>
5. Осипенко С., Воловець Т. Мезонінне фінансування енергетичної інфраструктури України в період післявоєнного відновлення. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. 2026. № 228 (1). DOI: <https://doi.org/10.17721/1728-2667.2026/228-1/9>
6. Коваленко І., Шевченко Д. Фінансові механізми залучення зелених інвестицій у сектор відновлюваної енергетики України: європейський інтеграційний контекст. Економічний часопис-XXI. 2025. № 3—4. С. 52—58. DOI: <https://doi.org/10.21003/ea.V195-08>
7. Затонацька Т., Іваницький М. Державне регулювання енергетичного сектору з урахуванням його інвестиційних потреб. Фінанси України. 2025. № 1. С. 95—112. DOI: <https://doi.org/10.33763/finukr2025.01.095>
8. Розмарина А. Л., Колонтай С. М., Тюлькіна К. О. Інвестиційний потенціал розвитку відновлюваної енергетики в Україні: державне управління та стратегія енергетичної безпеки. Український економічний часопис. 2025. № 9. С. 120—126. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2025-9-20>
9. Ткачук Л., Підгородецький М. Державне регулювання як інструмент мінімізації інвестиційних ризиків у

секторі відновлюваної енергетики України: виклики та перспективи. Економічний простір. 2025. № 200. С. 249—255. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.200.249-255>

10. Швець В. Я., Бойко А. В. Фінансові механізми забезпечення енергетичної безпеки України в умовах післявоєнного відновлення. Економіка та держава. 2024. № 12. С. 45—51. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2024.12.45>

References:

1. Dub, A. and Susak, O. (2025), "Modern mechanisms for attracting investments into the development of Ukraine's energy sector", *Financial Space*, vol. 1 (55). DOI: [https://doi.org/10.30970/fp.1\(55\).2025.139148149](https://doi.org/10.30970/fp.1(55).2025.139148149)
2. Reuters. (2025), "European Bank for Reconstruction and Development. EBRD to provide 1 billion euros to Ukraine's war-ravaged energy sector in 2025", available at: <https://www.reuters.com/world/europe/ebd-provide-1-billion-euros-ukraines-war-ravaged-energy-sector-2025-2025-04-02/> (Accessed 15 April 2026).
3. Energy Community Secretariat (2025), "Ukraine Energy Support Fund and International Financial Support for the Restoration of Ukraine's Energy Sector. 2024-2025", available at: <https://www.energy-community.org/ukraine> (Accessed 15 April 2026).
4. Osetskyi, V., Oliinyk, Y., Zhylynska, O. and Firsova, S. (2025), "Architecture of project financing in the energy sector: tools for capital attraction and investment risk minimization", *Finance of Ukraine*, vol. 9, pp. 48—70. DOI: <https://doi.org/10.33763/finukr2025.09.048>
5. Osypenko, S. and Volovets, T. (2026), "Mezzanine financing of Ukraine's energy infrastructure during post-war recovery", *Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. Economics*, vol. 228 (1). DOI: <https://doi.org/10.17721/1728-2667.2026/228-1/9>
6. Tkachuk, L. and Pidhorodetskyi, M. (2025), "State regulation as a tool for minimizing investment risks in the renewable energy sector of Ukraine: challenges and prospects", *Economic Space*, vol. 200, pp. 249—255. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.200.249-255>
7. Zatonatska, T. and Ivanytskyi, M. (2025), "State regulation of the energy sector considering its investment needs", *Finance of Ukraine*, vol. 1, pp. 95—112. DOI: <https://doi.org/10.33763/finukr2025.01.095>
8. Rozmaryna, A. L., Kolontai, S. M. and Tiulkina, K. O. (2025), "Investment potential for the development of renewable energy in Ukraine: public administration and energy security strategy", *Ukrainian Economic Journal*, vol. 9, pp. 120—126. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2025-9-20>
9. Tkachuk, L. and Pidhorodetskyi, M. (2025), "State regulation as a tool for minimizing investment risks in the renewable energy sector of Ukraine: challenges and prospects", *Economic Space*, vol. 200, pp. 249—255. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.200.249-255>
10. Shvets, V. Ya. and Boiko, A. V. (2024), "Financial mechanisms for ensuring Ukraine's energy security under post-war recovery conditions", *Economy and State*, vol. 12, pp. 45—51. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2024.12.45>

Отримано редакцією журналу / Received: 27.04.26

Процеженовано / Revised: 04. 05.26

Дата публікації / Published: 12.05.26